

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University

in de zaak tussen

X, appellant

en

**de examencommissie van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences (TSB),
verweerster**

1. Procesverloop

Bij besluit d.d. 22 januari 2020 heeft verweerster geconcludeerd dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan plagiaat in het kader van een voor de cursus Societal Development and Institutions (hierna: SDI) gemaakt werkstuk, ingeleverd op 2 december 2019. Verweerster heeft het werkstuk ongeldig verklaard en heeft tevens besloten dat appellant uitgesloten wordt van deelname aan de herkansing van het werkstuk in het academisch jaar 2019-2020.

Tegen dit besluit heeft appellant tijdig een beroepschrift ingediend.

Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.

Verweerster heeft op 26 februari 2020 een verweerschrift ingediend.

Op 14 mei 2020 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Vanwege de geldende coronamaatregelen heeft de zitting, met instemming van partijen, via Skype for Business plaatsgevonden. Appellant was daarbij aanwezig. Namens verweerster verschenen Y (voorzitter) en Z (secretaris).

2. Feiten en omstandigheden

2.1 Uit de plagiaatscanner Turnitin is gebleken dat het werkstuk van appellant 77% overlap vertoont met andere bronnen, waarvan 22% met één specifieke bron. Verweerster heeft geconcludeerd dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan plagiaat, een vorm van fraude. Appellant heeft dit erkend, maar is het niet eens met de zwaarte van de opgelegde sanctie.

2.2 De cursus SDI en de Master Thesis zijn de laatste twee onderdelen die appellant nog met een voldoende moet afronden voor het behalen van zijn masterdiploma.

3. Standpunten partijen

3.1 In beroep voert appellant aan dat hij door persoonlijke omstandigheden het werkstuk heeft ingeleverd terwijl dat nog niet af was. Sinds oktober 2019 zijn de ouders van appellant verwickeld in een echtscheidingsprocedure. Appellant heeft dit niet aangegeven tijdens het gesprek met verweerster op 20 december 2019. Hij voelde zich toen niet comfortabel om zijn persoonlijke situatie toe te lichten en heeft ziekte en tijdsdruk als oorzaken genoemd voor het inleveren van een onafgemaakt werkstuk. Op 10 januari 2020 heeft appellant, in een gesprek met de studiecoördinator, alsnog zijn persoonlijke omstandigheden doorgegeven.

3.2 Daarnaast voert appellant aan dat de opgelegde sanctie inhoudt dat hij de cursus SDI pas in het academisch jaar 2020-2021 zou kunnen afronden. Tot op heden heeft appellant al zijn vakken behaald. Appellant betreurt het als hij dit academisch jaar niet zijn diploma kan behalen vanwege de sanctie. Dit houdt naast studievertraging in dat hij een aantal maanden meer collegegeld zou moeten betalen en later kan toetreden tot de arbeidsmarkt.

3.3 Tenslotte verwijst appellant naar de situatie van een studiegenoot die door verweerster ook is aangesproken voor eenzelfde vergrijp. Zij had een plagiaatpercentage van 47%. Verweerster heeft in haar geval geoordeeld dat zij SDI wel mocht herkansen en dat zij voor een andere cursus een vervangende opdracht moest maken. Hoewel er sprake was van een vergelijkbaar geval is de studiegenoot minder zwaar gesanctioneerd.

3.4 Gelet op het voorgaande is appellant van mening dat hij te zwaar gesanctioneerd is. Hij verzoekt om een sanctie waarmee hij alsnog dit academisch jaar zou kunnen afstuderen.

3.5 Ter zitting is appellant de vraag gesteld waarom appellant het werkstuk heeft ingeleverd terwijl hij wist dat hij daarmee fraudeerde. Daarop antwoordde appellant dat hij de verwachting had dat zijn werkstuk beoordeeld zou worden met het cijfer 1 en overigens ook dat het plagiaatpercentage lager zou zijn. Appellant zou dan met de herkansing opnieuw een poging kunnen doen.

3.6 Verweerster stelt dat zij beseft dat de thuissituatie veel spanningen teweeg heeft gebracht bij appellant en heeft begrip voor het feit dat het spreken over die thuissituatie niet eenvoudig was/is, maar dat rechtvaardigt niet dat hij aanvankelijk omstandigheden heeft opgevoerd die in werkelijkheid niet bestonden c.q. niet de echte oorzaak waren. Afgezien daarvan heeft appellant de verkeerde beslissing genomen door het werkstuk in te leveren, wetende dat de tekst grotendeels gekopieerd was uit andermans werk. Appellant behoorde te weten dat hij daarmee plagiaat pleegde, temeer omdat hij al in een ver gevorderd stadium van zijn studie is. Ter zitting voegt verweerster daaraan toe dat tot twee keer toe in gesprekken met appellant is gebleken dat hij wist dat hij plagiaat pleegde met het inleveren van het werkstuk. De persoonlijke omstandigheden rechtvaardigen geenszins het plegen van plagiaat. De aangewezen weg in deze situatie was om uitstel aan de docent te vragen of om het werkstuk pas bij de herkansing in te leveren.

- 3.7 Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij voor de bepaling van de sanctie bekeken heeft of de studievertraging, die daaraan inherent is, niet buitenproportioneel is gelet op de aard en omvang van de geconstateerde fraude. Op dit moment kan nog niet worden vastgesteld of appellant door de opgelegde sanctie studievertraging zal oplopen, omdat appellant nog de Master Thesis dient te behalen. Uitsluitend wanneer hij de Master Thesis dit academisch jaar zal afronden, loopt appellant door de sanctie ongeveer drie maanden studievertraging op. Gezien de grote omvang van het plagiaat (77%) en het feit dat appellant er zich bij het inleveren van bewust was dat een groot deel van zijn werkstuk niet zijn eigen werk was, acht verweerster de sanctie evenredig. Ter vergelijking merkt verweerster op dat in de wetenschap op dergelijke fraude normaliter ontslag op staande voet zal volgen. Verweerster wijst daarbij op de Nederlandse gedragscode wetenschappelijke integriteit die op gevallen als het onderhavige van toepassing is. Voorts zijn aan appellant de gebruikelijke sancties opgelegd, omdat bij vaststelling van plagiaat het werk waarin is geplagieerd ongeldig wordt verklaard en de student tevens wordt uitgesloten van de eerstvolgende reguliere tentamen gelegenheid (artikel 15 lid 11, eerste volzin en sub a en b van de Regels en Richtlijnen van de examencommissies van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences 2019-2020 (hierna: R&R)). Ten slotte vloeien de financiële consequenties van een eventuele studievertraging voort uit het handelen van appellant en is hij daar dus zelf verantwoordelijk voor.
- 3.8 Ten aanzien van de vergelijking van de sanctie met die van een medestudent voert verweerster aan dat er geen sprake is van gelijke gevallen. Het plagiaat bij appellant is qua omvang aanmerkelijk groter dan bij de medestudent (respectievelijk 77% en 47%). Verweerster merkt op dat zij echter niet alleen kijkt naar het percentage, maar ook naar de aard van de geconstateerde fraude. Appellant heeft grote tekstgedeeltes bewust letterlijk overgenomen uit het werk van een ander en heeft de abstract en voetnoten gekopieerd, terwijl de medestudent bepaalde tekstgedeeltes onbewust niet zorgvuldig heeft geparafraseerd. Daarom heeft verweerster bij de medestudent aanleiding gezien om in plaats van de gebruikelijke tweede sanctie een alternatieve sanctie op te leggen, zodat de medestudent nog de mogelijkheid had om de master in het huidige academisch jaar af te ronden. Gezien het verschil qua omvang en aard van het plagiaat gaat het beroep van appellant op het gelijkheidsbeginsel derhalve niet op. Gelet op de aard van de fraude van appellant heeft verweerster overigens zelfs overwogen om een zwaardere sanctie op te leggen, maar omdat appellant naast de cursus SDI alleen nog de Master Thesis moet halen en een verdergaande sanctie daarmee betrekking zou moeten hebben op de Master Thesis acht verweerster een zwaardere sanctie niet evenredig.

4. Overwegingen college

- 4.1 Ingevolge artikel 7.12b lid 2 van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) kan verweerster, indien een student fraudeert, de student het recht ontnemen één of meer door verweerster aan te wijzen tentamens of examens af te leggen, gedurende een door verweerster te bepalen termijn van ten hoogste een jaar. Conform artikel 7.12b lid 3 van de WHW heeft verweerster ten aanzien van de uitvoering van de voornoemde bevoegdheid regels vastgesteld in de R&R.
- 4.2 Het college stelt vast dat niet in geschil is dat er sprake is van fraude in de vorm van plagiaat in het betreffende werk. Wel staat ter discussie de vraag of verweerster bij het vaststellen van de sanctie de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit in acht heeft genomen.

- 4.3 Ingevolge artikel 15 lid 11 van de R&R legt verweerster, afhankelijk van de ernst van de gepleegde fraude, en met inachtneming van de beginselen van rechtsgelijkheid en proportionaliteit een of méér van de volgende – voor zover in het onderhavige geval relevant te noemen – maatregelen op:
- a. In alle gevallen het ongeldig verklaren van het afgelegde tentamen;
  - b. Uitsluiting van de examinandus van één of meer tentamens en examens van de universiteit voor een termijn van ten minste drie maanden en ten hoogste één jaar, al dan niet met terugwerkende kracht.
- 4.4 Het college constateert dat de opgelegde sanctie, te weten het ongeldig verklaren van het afgelegde tentamen en het uitsluiten van appellant van deelname aan de herkansing van het werkstuk in lijn is met voornoemd artikel uit de R&R.
- 4.5 Ten aanzien van de mogelijk te verwachten studievertraging is gebleken dat deze slechts beperkt zal blijven tot ongeveer drie maanden. Het college acht deze vertraging gezien de aard en omvang van de fraude niet onredelijk.
- 4.6 Het college volgt voorts verweerster in haar oordeel dat het door appellant aangehaalde fraudegeval van een medestudent niet te vergelijken is met de geconstateerde fraude van appellant. De aard en omvang van de fraude is dermate verschillend dat het niet onredelijk is om het geval van appellant op een andere wijze te sanctioneren. Een beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt derhalve.
- 4.7 Ten aanzien van de persoonlijke omstandigheden van appellant merkt het college op dat zij begrip heeft voor de thuissituatie van appellant, maar zij volgt hierin het standpunt van verweerster dat bij een dergelijke situatie het in de rede zou kunnen liggen om uitstel te vragen, maar dat de persoonlijke omstandigheden geenszins het plegen van plagiaat rechtvaardigen. Het college is dan ook van oordeel dat verweerster niet onredelijk heeft gehandeld door de sanctie niet te verlichten in verband met de persoonlijke omstandigheden van appellant. Ten slotte kan zij zich vinden in het standpunt van verweerster dat eventuele financiële consequenties voor rekening en risico van appellant komen.
- 4.8 Gelet op het bovenstaande, alsmede gelet op het onmiskenbaar zwaarwegende belang van verweerster om fraude tegen te gaan, kan niet gezegd worden dat dat de door verweerster aan appellant opgelegde sanctie onredelijk is en/of dat verweerster met de opgelegde sanctie de beginselen van proportionaliteit of rechtsgelijkheid zou hebben geschonden. Nu ook niet gezegd kan worden dat verweerster onzorgvuldig zou hebben gehandeld, noch dat verweerster niet in redelijkheid tot het bestreden besluit had kunnen komen, is het beroep naar het oordeel van het college dan ook ongegrond.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 14 mei 2020 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.